

der samler både fødevarerproducenter og distributører og forskere.

Der er også Børneboxen, der er en udløber af det fede topmøde, og som faktisk netop nu qua de 400 mio. kr., der er afsat til at styrke kvalitet i daginstitutionerne, er sikret penge. Fra regeringens side i samarbejde med Dansk Folkeparti gennemfører vi nu det projekt med Børneboxen, hvor daginstitutionerne altså kan få sådan en børneboks sendt ud nogle gange om året med nogle temaer til lege, der kan skabe motion, spændende nye opskrifter til retter, man kan lave i køkkenet, og aktiviteter i det hele taget, der kan samle børnene om nogle sjove ting, der styrker den sunde livsstil.

Så der er mange projekter i gang, og regeringen har jo også igangsat en lang række initiativer, der skal fremme sund kost og fysisk aktivitet også blandt børn og unge.

Jeg synes også, at vi med tilfredshed kan konstatere, at den indsats, der gøres under Alt om kost-ordningen, faktisk resulterer i, at der er flere og flere institutioner, som selvfølgelig etablerer madordninger, men også bare det, at de etablerer en mad- og måltidspolitik, er en god ting.

En ny rapport fra Institut for Folkesundhed, der netop er offentliggjort, viser, at hvor der i 1999 kun var 3 pct. af institutionerne, der havde en mad- og måltidspolitik, så er dette tal nu oppe på 17 pct., og der er hele 40 pct. af skolerne, som har nedskrevet retningslinjer for udbud af mad og drikke, og det tal tyder alt på også vil stige i de kommende år. Så vi bevæger os altså klart i den rigtige retning på alle de her områder.

Fødevarerstyrelsen igangsætter i år i samarbejde med Danmarks Fødevarerforskning et projekt, der skal vurdere den ernæringsmæssige kvalitet af maden i en række udvalgte skolekantiner. Jeg vil også gerne fremhæve sundhedstegnet, der jo er lanceret af Indenrigs- og Sundhedsministeriet, og som præmierer de skoler og institutioner, der gør en indsats for at fremme sundheden, herunder sunde kost- og motionsvaner.

Kl. 21.20

Så regeringen støtter allerede op med en lang række konkrete initiativer. Jeg har kun nævnt nogle få af dem her, men det er klart, at det er vigtigt, at vi fortsat også her i Folketinget har en dialog om, hvordan vi kan fremme den sunde livsstil blandt børn og unge. Men lige præcis det her forslag må vi altså afvise fra regeringens side, fordi der lægges op til en meget bekostelig statsfinansieret ordning, som der ikke er fornuft

i at investere så mange penge i. De penge kunne bruges bedre på anden vis.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg ved ikke, om jeg er sikker på, at ministeren har ret i, at de her penge kunne bruges bedre på anden vis. Jeg tror faktisk, at det er en investering, som godt kunne betale sig ikke kun i form af bedre sundhed blandt de unge og børnene, men også i form af en bedre indlæring. Nogle har i hvert fald sagt, at en af forklaringerne på, at man har bedre indlæringsresultater i Finland, også hænger sammen med, at man sørger for, at børnene faktisk får mad allerede fra morgenstunden, sådan at de er fit for fight.

Men der er et par ting, som jeg godt vil spørge ministeren lidt nærmere om. Det drejer sig om spørgsmålet om, at det er gratis, som ministeren jo svarede lidt på ved at sige, at det først og fremmest er forældrenes ansvar. Men er der ikke to grunde til, at det kunne være fornuftigt at sige, at tingene var gratis?

Det ene er det sociale. Børn vælger jo ikke selv deres forældre, og hvad enten det nu skyldes forældrenes sløvhed eller mangel på penge, at de ikke får sørget for, at børnene får ordentlig mad eller bliver tilmeldt en ordning, så rammer det jo børnene.

Det andet er det pædagogisk indlæringsmæssige. Det er jo faktisk vigtigt, at det at spise og spise sundt indgår i en pædagogisk sammenhæng, hvor det også er en del af undervisningen, og der kunne madordningerne lige præcis kobles godt sammen med det, men så er forudsætningen ligesom, at det ikke koster noget, så der ikke er nogen, der ikke er med.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Med hensyn til investering mener jeg som sagt, at en investering i størrelsesordenen 3,5 mia. kr. vil være helt forkert i forhold til, hvad man ellers kunne bruge de penge til, ikke mindst at bruge pengene til mennesker, som har mere brug for det. Her ville der jo være tale om, at vi skulle sige til almindelige velfungerende familier med gode indtægter, at nu vil staten til at betale for deres børns mad, en mad, de jo selv betaler for i dag, også når de køber mad ind til madpakken. Der ser jeg altså ingen grund til, at vi flytter ansvar fra forældrene til staten på det her område. Tværtimod synes jeg, det er vigtigt at fastholde